

Kjak



Eyðun Mohr Viderø

Er føroyska samfelagið í kreppu?

Vanliga hava vit tveir virknar viðspælarar í viðkomandi loysn, tá sokallað kreppa visir seg.

Annar er tann, ið dagliga er virkin og kennir avleiðingarnar, og hin er tann skúlaði viðmerkjarin, ið hevur førleika at gera menn-ingarligar og roknskaparligar metingar av støðuni!

Peningaliga ikastið, ið ikki kemur úr danska stats-kassanum, snýr seg um tilfangið úr havinum.

Upphæddin úr danska

figgjarkassanum er rættu-liga støðug, um vit politiskt ikki ørkymla renslid, men øðrvísi er við ikastinum úr havinum.

Vit vita so lítið um, hvørja ávirkan okkara veiða hevur á stovnin. Gita, men hava kanska kortini ikki rætt?!

Í rættuliga stóran mun er samfelag og fólk okkara skipað við móguleikunum úr havinum.

Fólk okkara hevur fyri neyðini javna tilgongd av figgjarligari inntøku, tí vit

hava innrættað okkum við dagligari útreiðslu til mat, hita, hugnað og uttanhýsis móguliga óneyðuga nýtslu av bili, báti og vikuskiftishugnað á matstovum v.m.

Sáttmálasamráðingar fara í hesum døgum fram um samsýning til arbeiðsfólk í fiskivinnuni.

Fyritøkur og skip eru í hesum tíðum sperd av hækkaðum útreiðslum, tó uttan tilsvartandi inntøkum frá veiðuvirði.

Við hækkaðum dagligum

útreiðslum er kravið frá verkafólki hægri løn, meðan kravið frá reiðarum er hægri partur til manning at gjalda vegna lutvís hægri útreiðsu til m.a. olju og hýru, tí hesin partur tyngir so nógv raksturin, at hesin fæst ikki at hanga saman.

Rætta loysnin er helst ikki í eygsjón, men eg gjørdist kunnugur við, at ein fyritøka við Eyðstein Poulsen og Ágot ynskti at bróta upp úr nýggjum við at frysta veið-una av línufiski umborð

sohvørt veitt varð, so hesin fiskur var púra feskur og ikki moltnaður, og tí var verdur hægri prís!

Okkara virking av fiski er rættuliga konservativ. Alt skal vera eins, og tað altíð hevur verið, men er hetta rætt og gagnligt?

Eg gjørdi eina viðmerking um greinina í Norðlýsinum, men fekk eina viðmerking frá einum bygdarmanni mínum, at við hasum hátti-num, so vildu skipini kenna eina sólskinssøgu við lægri

hýrugjaldi við biligari fremm-andari arbeiðsmegi!. Men er tað har, trupulleikin er at finna?

Høvdu vit kunnað funnið saman um bestu umstøður hjá landsmonnum okkara! Tí tað er ongin loysn við fiskimonnum og ongum skipum, og tað er ongin loysn við skipum og ongum fiskimonnum!

Maria Jacobsen

Syner af Anton Joansson (f. 24. mai 1858)

Dette skriv er tatt op fra boken “Det har ringt for tredje gang” som er kommet ut i år og er skrevet af den kjente evangelisten Emanuel Minos, mannen som hele livet har levet i det profetiske, og opplevet store under.

Levet med Jesus fra han var 5 år til han nu er omkring 90 mener jeg. En ydmyk man, som ikke ønsker at han skal i fokus.

Da Manul Minos kom hjem, efter at han hadde studert i Oxford Universitetet i 1964, fikk han innbydelsen fra forskjellige kirker at komme og have gudstjenester. Det fikk han også fra Etnedal Kirke i Voldnes i Norge. Da gudstjenesten var over, kom en dame som var 90 år frem for Emanuel Minos og fortalte at hun hadde hatt et syn om fremtiden og ville have Minos at skrive det ned og fortelle det videre på sine møter.

Hun sagde at hun så det med sine naturlige øjne.

Synet

Det var som et kort ble rullet opp

foran meg. Jeg så det med mine naturlige øjne. På kortet var alle verdensdelene nedtegnet. Jeg merket mig Europa, Skandinavia og Norge. Det jeg fikk se var foreteelser i tiden før Jesus kommer igjen og den tredje verdenskrig bryte ut.

1 Før Jesus kommer igjen og den tredje verdenskrig bryter ut, blir det avspenning. Det blir en lang fredssperiode mellem stormagtene. Folk kommer til at legge langsikt-ige planer. I vort land blir det ned-rustning og vi bliver igen uforber-bredt som 9. april 1940. Den tredje verdenskrig begynner på en måte ingen har ventet og fra et helt uventet hold.

2 Det blir et frafall uten sidestykke fra sann og ekte Kristendom. Det blir stor lunkenhet blant de troende. De blir ikke lenger åbne og mottakelige for ransakende budskap.

Folk vil ikke så gjerne høre om synd og nåde, lov og evangelium,

bot og bedring. En ny slags for-kynnelse overtar talerstolene. Det er at søke lykke, fremgang og materiell velstand. En slags lykke-forkynnelse griber om sig. Kirkene begynner å stå tomme. De samme skjer med bedehusene og vekkel-s-lokalene.

De troende vil ikke etter-følge Jesus på den smale kors-veien. Underholdning, kunst og kulturaktiviteter overtar mer og mer pladsen for vekkelse, nød, anger og botsmøter.

3 Det blir en moraloppløsning, som vi ikke har opplevd tidligere. Folk lever som gifte uten å være gift. Den gangen hadde vi ikke begrebet samboer, så den eldre kvinden uttrykte det på denne måten. De blir stor urenhet før ekteskapet, og det blir mye utroskap i ekteskapene. Ja, selv i de kristne ekteskapene gjør utroskapen seg gjeldende, og de blir oppløst.

Unaturlige synder begynnder også at gripe om seg. Og de blir til

og med godtatt i kristne kretser. Tv-en kommer til å spille en stor rolle. Det blir mange TV-stasjoner (Den gang hadde vi ikke ordet “kanaler” så den 90 år gamle kvinnen brugte ordet “stasjoner” etter det som ble anvendt om i radioen). Tv-en blir full av vold. Volden blir under-holdning for menneskene på denne tiden. Og den volden, som folk ser på TV kommer til slutt å prege byen og bygden.

Det blir også vist intime sam-livsscener. De mest intime forhold som tilhører ekteskapet kommer åpenlyst til å bli vist på TV (Da det blev sagt sa jeg at det ikke var tillatt i offentlige sendinger. Vi hadde den gangen en “varsomhetsplakat” som ikke tillot obscøne scener. Da sa hun med hevet røst “Den kommer de ikke til at bry seg om når tiden er inne”)

4 Folk fra fattige land strømmer til de rike landene. De kommer til Europa, til Skandinavia og også til Norge. Det blir mange af dem og folk

begynder å mislike dem og de blir harde imot dem (Da hun så dette begynte hun å gråte). De blir mer behandlet som Jødene før krigen. Da er målet for vore synder fullt. Krigen bryter ut. Først som en liten konflikt, en ubetydelig konflikt. Men den sluter ikke. Den tiltar og brer seg. Til slutt utvikler det sig til en stor krig.

Mot slutten av den store krigen blir fryktelige våpen tatt i bruk. Det blir blant annet atomvåpen. Luft, jord og vann blir forgiftet og ødelagt. Folk fra de industrialiserte landene, Amerika, Europa, Australia, Japan og andre liknende områder må flykte. De kan ikke bo der lenger. De kommer til de fattigste landene som har unngått det verste, men de vil ikke være så villige til at ta imot oss på samme måte som vi ikke var villige til at ta imot dem.